

یدالله صابریان

متولد ۱۲۹۹ در سمنان

در تاریخ ۱۵ فروردین ۱۳۶۳ در تهران تیرباران شد

یدالله صابریان در خانواده‌ای مسلمان به دنیا آمد. پدرش با دیانت بهائی آشنایی یافت و بهائی شد. یدالله صابریان هم وقتی به ۱۵ سالگی رسید خود را بهایی خواند. از جوانی در چاپخانه‌ای مشغول به کار شد. در سال ۱۳۳۰ چاپخانه خود را به نام چاپخانه بدیع به راه انداخت، و ۳۰ سال آن را اداره کرد. در سال ۱۳۳۹ در دهکده نارمک ساکن شد و از سال ۱۳۴۰ عضو محفل روحانی محلی^۱ نارمک شد.

در روز ۱۴ بهمن ۱۳۶۰ در محل کارش دستگیر شد. بعد از ۴۴ روز بازداشت موقت به زندان قصر منتقل شد. حدود یک سال بعد او را به زندان اوین منتقل کردند و برای مدتی در زندان انفرادی نگاه داشته شد و چند بار او را بین زندان‌ها جابجا کردند. سرانجام، در روز ۱۵ فروردین ۱۳۶۳ به همراه رحیم رحیمیان و کامران لطفی تیرباران شد. تا قبل از آن روز که همسرش برای قرار ملاقات به زندان اوین رفت، خانواده او از حکم اعدامش بی اطلاع بود. جسد او به همراه رحیم رحیمیان و کامران لطفی به خانواده‌هایشان تحویل داده نشد و احتمالاً مأمورین دولتی آن‌ها را به خاک سپردند.

(این معرفی کوتاه بر مبنای اطلاعاتی که در دسترس ما بوده تهیه شده است. اگر به نکته‌ای برخوردید که دقیق نیست و یا اطلاع مهمی ناگفته مانده است، لطفاً به نشانی ایمیل در صفحه تماس با ما بفرستید.)

^۱ محفل روحانی محلی: هیئتی متشکل از نه نفر که سالانه با رأی بهائیان بزرگسال در هر شهر یا روستا انتخاب می‌شود و مسئول رسیدگی به امور جاری جامعه بهائی در آن محل است.